

Færdslen god Afgang til Stationen. Jeg skal erkjende, at hvis man ikke gjør dette Skridt, vil Afgangen til Banegaarden blive overmaade daarlig for Byen, og om man end maa sige, at det maa blive Kommunens egen Sag at tilveiebringe en god Afgang, kan det dog ikke negtes, at det ogsaa for Stationsanlægget har stor Betydning, at den bliver god. Jeg har derfor anset det for passende at dele Omkostningerne med Kommunen, saa at Anlægget af Gaden og Expropriation af den Eiendom, som det vil være nødvendigt at nedrive ved den Veilighed, afholdes paa fælleds Bekostning med Halvdelen af Staten og med Halvdelen af Kommunen, dog at Kommunen derefter overtager den vedkommende Vej eller Gade til fremtidig Vedligeholdelse, hvilket er Noget, jeg antager, følger af sig selv. Dette er det ene Punkt, hvor Indrømmelse er gjort. Det andet Punkt, hvor Indrømmelse er gjort er, at der paa den udbændige Side af Dæmningen mod Havet anlægges en offentlig Sti i Fortsættelse af Forløbet paa den søndre Havnemole, langs med Banegaardsterrainet og Villa Augustas nordlige Havemur, udmundende i Jøndre Strandvej og saaledes, at der gives Tilladelse til fra Stien at anlægge Badehus. Naar man gaar til et saadant Anlæg, ville vistnok temmelig store Expropriationsudgifter kunne undgaaes, som ellers ville være nødvendige. I og for sig er der jo noget Billigt i, at Helsingør faar en saadan Passage, om det end maa siges, at det fuldt saa meget er i dens Interesse som i Jernbanens. Dertil kommer et andet Forhold, og det er, at dette Anlæg langs Jernbanens Terrain absolut maa være en integrerende Del af Jernbaneanlægget, blandt andet fordi det skal findes paa den Dossering ud til Stranden, der er knyttet til Jernbaneanlægget, og man nødvendigvis maa være Herre over hele Anlægget. Derfor maa man anse det for rettest, at det bliver en Del af Jernbaneanlægget, og jeg vil paa ingen Maade kunde gaa ind paa, at Helsingørs Kommune kommer til at gjøre Anlægget for egen Regning, saa at den bliver Herre over Forholdet og Eier af den omtalte Sti og Dossering. Derfor har jeg kunnet billige, at man ogsaa her kommer Helsingørs Kommune noget i Møde. Den samlede Bekostning af disse to Anlæg vil, foruden Expropriationsomkostningerne, som jeg naturligvis ikke kan overse, men som ogsaa skulle deles, andrage 95,000 Kr. Halvdelen af Summen er altsaa 47,500 Kr., og det, som Vædringsforslagene gaa ud paa, er at forhøje de to Summer, som ere opførte paa de to forskellige Steder i Lovforslaget, med et Beløb af

47,500 Kr. Det er altsaa derved tilstrækkelig betegnet, at det er Halvdelen af de paa-gjældende Udgifter, og jeg antager, at med de Forklaringer, jeg har tilføjet, vil Forholdet til Kommunen staa aldeles klart, det vil i al Fald være præciseret i den Skrivelse, som vil blive omdelt, og som indeholder affurat det Samme, som jeg her har til-ladt mig at sige. Følgen af at stille det paa den Maade vil ogsaa være, at disse Anlæg ikke komme til Udførelse, medmindre Helsingørs Kommune gaar ind paa de foreslaede eller tilbudte Vilkaar. Man kunde maasse sige, at dette vil være mindre rigtigt, hvis man har den Mening, at disse Anlæg ere nødvendige for Jernbaneanlæggets Skyld. Jeg tør imidlertid ikke sige, at jeg har den Mening, men jeg vil kun sige, at de ville være i høj Grad nyttige for Jernbaneanlægget, og at de i alt Fald have en saadan Betydning, at man passende kunde tage Del i Udgifterne til dem. Jeg tror imidlertid, at det interesserer Helsingørs Kommune mere, og jeg er derfor ikke betænkelig ved at gjøre det afhængigt af Kommunens Tilslutning til Forslaget, om det overhovedet kommer til Udførelse.

Ordføreren (Rump): Jeg skal til-lade mig paa Udvalgets Vegne at udtale, at det kan slutte sig til de af den høitærede Indenrigsminister stillede Vædringsforslag, og derfor anbefaler jeg Thinget at stemme for samme. Som Ministeren bemærkede, er det saavel i den almindelige Traffiks som i Byens Interesse, at der bliver bedre Afgang til Stationen, og derfor er det naturligt, at denne Udgift deles halvt imellem Staten og Kommunen. Hvad angaar det andet Forhold, da ere ikke blot de tilstødende Lodseiere, som selvfølgelig ved Expropriationen ville faae Erstatning for det Tab, de lide, interesserede i Sagen, men ogsaa Helsingørs Beboere i Almindelighed have, skjøndt de ikke for Dels-blikket have Passage langs Stranden, Interesse i den nærværende Tilstand, idet de gjennem forstjællige af disse Eiendomme have Afgang til de almindelig benyttede Bade-huse, og altsaa naar denne Afgang affjæres, ikke vilde kunne have Badeanstalter paa dette Sted, men maatte forlægge dem til et helt andet ubequem Sted. Paa den anden Side ville de, hvis disse Vædringsforslag ved-tages, opnaa noget Mere, idet de tillige vilde faae en Spadservej langs Stranden, der bl. a. giver kortere Afgang til Badehusene. Der er altsaa dels Tale om at give Erstatning for Noget, der tabes, og dels om at ind-rømme en Fordel, og det er det naturlige